

சிவமயம்.

பதினெண்சித்தர்களில் மகாமகுத்துவம் பொருந்திய

பேரகமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஜெனனசாகரம் - நூநூள்.

இஃது.

மதுரையில் வழித்தியஞ்செய்யும்
கறுப்பையாநம்பி யவர்களால்

பற்பலவுட்பெய்திகளைக்கொண்டு

பிழையறப்பரிசோதித்து

பிரதிக்கிணங்க

வே - குமாரசுவாமி முதலியாரது

வாணீவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892.

Copy Right.

இதனவிலை - அனா - அ.

சிவமயம்.

போகர்-ஜென்னசாகரவகராதி.

செய்யுண்முறை.

பக்கம்.

பாயிரங்காப்பு	க
சிருஷ்டியின்கலைக்கூறல்	உ
சிருஷ்டியின் அட்சரங்கூறல்	ந
சிருஷ்டிக்குரியலோகங்களுங்கலைக்கூறல்	எ
உருத்திரர்சம்மாரங்கூறல்	உக
கணேசன்சக்கரத்தைவிழுங்கியதூகூறல்	உந
திருப்பதியுற்பவங்கூறல்	உரு
சுப்பிரமணியர்உற்பவங்கூறல்	உச
தசரதனுற்பவங்கூறல்	உள
இராவணனுற்பவங்கூறல்	உஅ
இராமனுற்பவங்கூறல்	”
இராவணன்சம்மாரங்கூறல்	”
இராமேஸ்வரமுற்பவங்கூறல்	உஅ
திருவரங்கமுற்பவங்கூறல்	”
பாண்டவர்களுற்பவங்கூறல்	நரு
ஜெகன்னாதமுற்பவங்கூறல்	நஉ
கல்-பெண்ணுருவானவைகூறல்	நந
தன்னையறியும்விபாங்கூறல்	சந
மலைவளங்கூறல்	ருக
மரைப்புமைகூறல்	ருந
கெந்தகபருவத்தின்பெருமைகூறல்	ருரு
தன்னுட்டலங்கள்கூறல்	சுக
சதுரகிரியின்பெருமைகூறல்	சுக
அழகர் மலைவளங்கூறல்	எசு
அண்டபிண்டமறியச்சாட்சிகூறல்	அச
மிலைச்சருண்டானவைகூறல்	அரு
ஆதிநந்தி	”
பத்தியங்கூறல்	அசு
கற்பங்கூறல்	அல
பாஷாணவைகூறல்	சுக

செய்யுண் முறை.

பக்கம்.

இரசச்செந்தூரம்
உருக்குப்பொடிச்செந்தூரம்
தாம்பரச்செந்தூரம்
குடவன்செந்தூரம்
துருசுசுன்னம்
வெள்வங்கச்சுன்னம்
தாம்பரபற்பம்
வெள்வங்கக்கட்டு
கெந்தகத்தயிலம்
இதுவும்-வேறு
கெந்தகபற்பம்
இதுவும் வேறு
விஷங்கள் தீர்பற்பம்
விஷமிரங்கமோதிரம்
விஷமிரங்கநசியம்
விஷமிரங்கப்புகை
விஷமிரங்கவேறுவகைகள்
எலிகடிவிஷந்தீர
மழைஇடிவிலகமணி
மிருகங்கள்விலகமூலிகை
பேய்களைவிரட்ட மூலிகை
தலைமுழுகத்தயிலம்
எருக்கன்தயிலம்
தேவதைகள்சித்திகூறல்
வேதாந்தங்கூறல்
கிரகநிசைகூறல்
பிஜவாரங்கூறல்
சவரித்தயிலம்
ஆவின் கொம்பின்மை
வெட்டிவேர்தயிலம்

சுரு

”

ந .

நக

நசு

”

நரு

நகசு

நக

நக

”

நக

நக

கரு

”

”

கரு

”

”

”

கரு

”

கரு

கரு.

கரு

கரு

”

கரு

”

கரு

அகராதி—முற்றிற்று.

அருஞ்ஞாலமுதலியாரால்

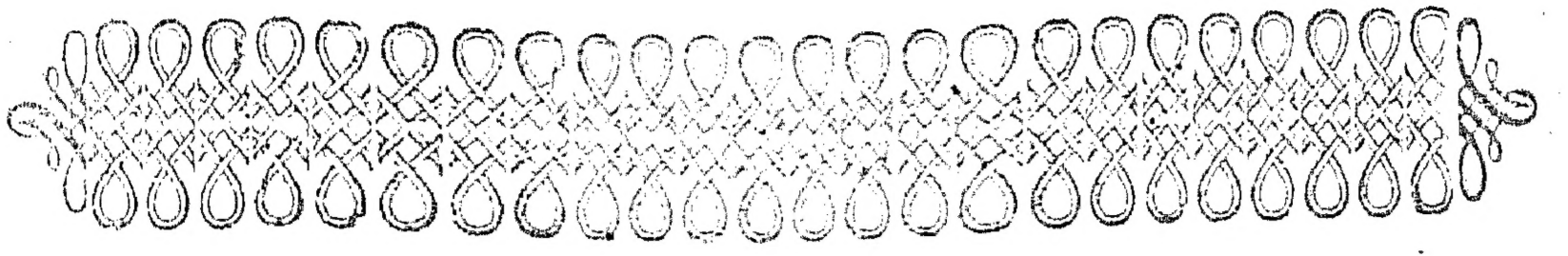
இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆசிரியப்பா.

சீர்மலிநிலநீர் தீக்கால்வானமாய்
 வீர்மலிந்துலகு மிணைரிலானருளால்
 ஆணிமாவாது யந்தடசித்தாகநுந்
 திரைகொளுமியம் தியானவந்தாங்க
 யோகமும்வாய்ந்த வெருபதினென்மருண்
 போகமாமுனிவர் புகன்றவிந்நூலை
 இடம்பெறவோங்கு மிருநிலமதனுண்
 கடம்பவனமெனக் கலுழாலவாயலில்
 வேதவாயினர்முதன் விளங்குநால்வருணம்
 ஒதுதற்கரிய வையர்மண்டபத்திற்
 பொற்புனோர்மகிழ புத்தகவர்த்தகம்
 இப்புவிமதிக்க விழைத்துமீம்புனிதனாஞ்
 சுந்தரராஜ சுருணனென்போனும்
 பந்தமாய்க்கேட்ட பணிபதுகொண்டே
 ஆயுருவேகத் தமர்ந்தகிலாக்யன்
 தாமினாமினிய தயாநுவாமியோக்யன்
 கலுப்பையாநம்பிச் சாவைன்றனது
 பொறுப்பெனவெண்ணிப் புந்தியுண்மகிழ்வாய்
 பற்பலவேட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு
 ஏற்படவெழுதி யீந்தவைதன்னைச்
 சென்னையம்பதியிற் நிகழ்காராளருண்
 நன்னயத்தோர்க்கெலா நல்கவென்றோங்கும்
 குமாரசுவாமியெனும் குருபரனமைத்த
 வாணீவிலாச வச்சியந்திரத்தில்
 அச்சிட்டிலகெலா யமர்ந்துடச்செய்த
 உச்சிதமகம்மது வையர்குலத்துற்ற
 மகுத்தெனாமித்தான் மருவிகீர்த்தியைப்
 பகுப்பவரெவரோ பாமிசைமாதோ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

போக்முனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஜெனனசாகரம் - ௩௩௭

பாபிரம் - காப்பு.

ஆண்டரண்டங்கடந்தபொருள்நிற்குணமாய்நின்ற
 அளவில்லாரிர்மலமேசூட்சாகூட்சம்
 எண்டிசையும்பரந்துநிரஞ்சனமேயாகி
 ஏகசச்சிதானந்தப்பாலஞானம்
 கொண்டதொருபூரணமெந்நாளுங்காப்பு
 குறியானவொளியாளும்வெளியாளங்காப்பு
 புண்டரிகுவெனியொளிப்பான்சுழினைமோனம்
 போதமுறும்வேதாந்தங்காப்புதானே.

(௧)

இதுவுமது.

ஆதியந்தம்வாலேகுருபாதம்போற்றி
 அம்பிகையாள்சேயர்சித்தர்பாதம்போற்றி
 நீதியென்றகாலாங்கியையர்பாதம்
 நிலைபெறவேவணங்கிநன்றாய்தீட்சைபெற்று
 சோதியென்றநதிமூலஞ்செப்பக்கேளு
 சொல்லரிதாய்நின்றதொருசித்தர்மூலம்
 ஒநின்றுகணபதிவல்லபையின்மூலம்
 உற்றுநின்றமூலமெல்லா முரைக்கின்றுேனே.

(௨)

நான் முகம்-ஞானங்கூறல்.

உரைக்கிறேனாதிசித்தனொருவனப்பா

வொருவனுமேவில்லவடாப்ரமம்ப்ரமம்

கரைக்கிறேனாதிவிருந்தாகலேசிவத்துக்

காலாசிப்பிரிந்துதிதிண்டமாகி

நிரைக்கின்றவாணுமதுபெண்ணுமாகி

நிறைவாகப்பதினாறுகலையும்பூண்டு

நிரைக்கிறேனவொருத்தியல்லாலிலலை

தேவியுடசிருஷ்டிப்பைச்செப்பக்கேளே.

(ந)

கேளப்பாவனொடையதியானத்தாலே

கெடியாகத்தான் பிரிந்தமூலம்பார்ந்து

ஆளப்பாவந்தவொருமூலத்தாலே

வழகாகசிருஷ்டித்தாலொருவனைத்தான்

வாளப்பாவொருவனுந்தான்வந்தசகத்தால்

வந்தவழிசொல்லுமென்றான்வாலையைத்தான்

பாளப்பாவொருவனுமேயில்லையிலலை

பரப்ரம்மமூலத்தாற்பிறந்தேன்பாரே.

(ச)

—(*)—

சிருஷ்டியின்கலைகள் கூறல்.

பாரப்பாப்ரம்மமென்றசோதிக்குத்தான்

பரிவானகலையது வாயிரத்தொட்டாகும்

சேரப்பாநான்பிறந்த கலைகள்தானுஞ்

சேர்ந்ததடாவன்பத்தி யொன்றுங்கூடி

ஆரப்பாவாணுமொரு பெண்ணுமான

வட்சரமுமதுதானு மைம்பத்தொன்று

வேரப்பாவொன்றான வட்சரத்தால்

விதமெல்லாமறிந்ததடா யானுங்காணேன்.

(ரு)

காணப்பாவைம்பத்தி யொன்றுக்குத்தான்

கண்ணாகத்திறந்ததடா வொன்றுதானுந்

தோணப்பாவந்தவொரு கண்ணினாலே

துலங்கவேயான்பிறந்த மூலங்கண்டேன்

நாணப்பாகருவிதானாகாதென்றும்
நாதமென்றவோசையது வேணுமென்றும்
பூணப்பாவதிற்கிறிது கலைபிரிந்து
பூரணமாயுந்தனையுஞ் சிருஷ்டித்தேனே. (கூ)

சிருஷ்டித்ததலையதுதா னெத்தனேபோசொல்லுந்
திரண்டதொரு விபரமதுதெரியச்சொல்லு
மட்டித்தகலையதுதானேமூன்றப்பா
வதிகாரமோகமதாற் சிருஷ்டிசெய்தேன்
வட்டித்தகலையதுதான் வாலையாகி
வந்ததடாமுகமைந்து கையம்பத்தாய்
எட்டித்தவனக்கெனக்கு மூலமப்பா
யேகபராஞ்சோதியடா யெண்ணிக்கொள்ளே. (எ)

கொள்ளவேமைம்மூன்று கலைக்குத்தானுங்
குறியானவெளியொளிதா னெதுதான்சொல்லும்
விள்ளவேவெளிதானியல்லாலில்லை
விளங்கிநின்றவெளியதுதான் யென்னுக்குள்ளே
நள்ளவேயிதைதயறிவ தேதுமைந்தா
நானறியச்சோதியென்ற கண்ணேவேணும்
வள்ளவேசோதியென்ற கண்ணேசொன்னால்
வகைமோசமெத்தவப்பா சொல்லொணாதே, (அ)

சொல்லாதேசோதியது யில்லாவிட்டாற்
சூட்சமதுவறிவதுதானேதுயேது
கல்லானயிருளதுதான் வந்துமுடிங்
கண்பத்துமிருந்ததனா லாவதேது
நல்லானசோதியது ஞானமாகும்
ஞானமென்றகண்போனா லுயிரேயில்லை
வல்லானகண்ணையுந்தான் வாயிற்சொன்னால்
வகையேதுமுனக்கில்லை வழங்கினேனே. (கூ)

சிருஷ்டியின் அக்ஷரங்கூறல்.

வழங்கினேன்சீவனென்றுஞ் சிலன், தானென்றும்
வல்லதோரட்சரமுன் நிருக்கவேதான்

களங்கமறவென்னையும்நீ கேட்பதென்ன
கடைதலையுமானதுவு மதுவேயாகும்
துலங்கவேநால்மூன் றட்சரமேயானால்
தோன்றியெதுவரைக்கு மட்சரமேசொல்லும்
விளங்கவேயைமடத்தி லொன்றிலப்பா
விளங்கிவின்ற வட்சரந்தான வொன்றுதானே. (ம)

தானென்றவட்சரந்தா னெதுதான்சொல்லாய்
தப்பிலையோயினிமேலட்சரம்வேறுண்டோ
வேனென்றபரம்மமதுக் காயிரத்தென்கலைதான்
விடுபோலதுவுமொரு வுயிருமாச்சு
நானென்றபரம்மத்தின் கண்ணுமானே
னாட்டினேன் கால்தலையோடுஉள்ளந்தான்
னானென்றவட்சரந்தான் வேனுமென்று
லுபிரானபரம்மத்தி லுணிப்பாரே. (மக)

ஊணியதுபார்க்கவென்றும் கண்தானெங்கே
யுடம்பதனைக்கண்ணாலே பார்ப்பதுண்டோ
ஆணியதாயிருப்பிடத்தைச் சொன்னாயானா
லறிந்துநானந்தவழி நிறந்துப்பார்ப்பேன்
தோணியதோர் காலாலேயறியவேணும்
துலங்கிவிடமப்பவல்லோ மூலமெல்லாம்
வாணியென்றகாலாலே யறியாவிட்டால்
வல்லினமும்மெத்தவடா தலைகாணாதே. (மஉ)

காணுதுவென்றுசொல்லி யுரைத்தேவிட்டாய்
காண்பதுநானினியேது பெதைநான்காண்பேன்
தோணுதுகபடமதாய் சொன்னாயானால்
துணையொருவரில்லைபினி நீயுநானே
பூணுதுயிருந் துவிட்டா லறிவதென்ன
பிழைமோசஞ் செய்பேனான் சும்மாய்ச்சொல்லு
கோணுதுகோணமடா முக்கோணமப்பா
கொடிதான்கழிதானே கொளுத்தும்பாரே. (மங)

கொளுத்துமென்ற வட்சரத்தை வாயாற்சொல்லக்
கூடாதுவதுசொல்லக்கூச்சமெத்த
வருத்துமென்றவட்சரமே கொளுத்தும்போது
வந்தவழிகூச்சமது பெங்கேயெங்கே
பளுத்துமென்றவட்சரத்தைச் சொன்னாயானால்
பாதிபுடலுந்தனுக்கு தத்தஞ்செய்வேன்
தொருத்ததொருவட்சரந்தானிதுதானென்று
தனைந்ததுதானுபிரத்தென் கலையுந்தானே.

(௧௧)

தானென்றகலையதுவே யானுங்கண்டேன்
தப்பியதுவதுதனிலே யொன்றேயுண்டி
வேனென்றவட்சரத்தைக்கூடச்சேர்த்தால்
வெண்மைநிறங்காணு மதுவிரைந்துபாரு
கோனென்றவட்சரத்தை பெங்கேவைத்துக்
குறியாகவறிவதற்கு பிடத்தைச்சொல்லு
நானென்றவீடுதனில் நாதவீடு
நயனத்தின் மேலானசுழினைபாரே

(௧௨)

பார்க்கவேவட்சரத்தைச் சுழினைவைத்துப்
பரிவாகக்கண்டுதங்கேப்ரம்மசோதி
வார்க்கவேயட்சரமோ ரஞ்சகேர்க்க
வெனதுமுகமைத்து மைந்துவருணமாச்சு
சேர்க்கவநியா வாலப்பெண்ணைநீதான்
செயமானவட்சரம்நீ சொன்னதல்ல
தாக்கப்பாப்ரம்மந்தான் யெனக்குச்சொல்லத்
தட்டுருவிப்பாய்ந்து தந்தசோதிதானே

(௧௩)

சோதியென்றவிழிநிறக்கவக்கினியுமாச்சு
சோமசூரியனக்கினியு மூன்றுமாச்சு
விழியென்றவக்கினியின் விழியாற்றாணும்
விழித்தங்கேபார்க்கையிலே பத்திந்தையோ
காதியென்றபேர்களுமோ வெருவரிலே
நானொருவந்தான் தனித்தேனந்தவேளை
ஒதியென்றபெண்ணையுந்தான் நானும்பார்த்து
புடற்பாதுகொடுக்கவந்தான் தேடினேனே

(௧௪)

தேடினேனா தாமொன்று மில்லை

திரண்டுருண்ட பாம்மத்தில் நின்னுக்கொண்டு
சாடினேன் திசைசத்தி சமைத்தேனப்பா

சலனமில்லாப் பீடமதாய்போட்டேனென்றே
கூடினேன்வொருத்திதனை சிரசிற்கொண்டேன்
கூட்டோடேதானனைந்தேன் வொருத்திதன்னை
நாடினேன்வொருத்திதன்னை யேவற்காக
நாயகியாள்பாதமதில் வைத்திட்டேனே.

(104)

வைத்திட்டேன்சத்திகளோ நாலுபேர்கள்

வகையானவாதிசத்தி பராசத்தியோடு

மொய்த்திட்ட ஞானசத்திவாலைசத்தி

முதலானநால்வருக்கும் பங்காயிந்து

சித்திட்டமுகம்நாலு மவாவர்நஞ்சு

சம்பாகஞ்சேர்ந்து நானங்கேநின்றேன்

ஒத்திட்டேனொருமுகமும் பாம்மத்தோடே

புறவாக பாம்மமுகமானேன்பாரே

(105)

பார்க்குமென்ற பீடசத்திருபந்தானும்

பரிவானகலைபிருநூற்றியிருபத்திநாலாம்

வர்க்குமென்றசத்திதான் பிரிநுவிபுமானா

னென்னசொல்வே னவளுடையவுடவள்ப்பம்
மார்க்கமென்றவப்புவது ரத்தமாச்சு

மைந்தனேதேயுமென்ற பிந்துமாச்சு

தீர்க்கமென்றபுல்பூடு விருட்சமெல்லாந்

திறமானரோமமது வாய்வுமாச்சே

(106)

ஆச்சுதென்றேயவளுடனான கலந்ததாலே

யாகாசமுதலாகவஞ்சுமாச்சு

வாச்சுதென்றபொன்மேரு*ரசிதமேரு

வல்லபையாள்தனமிரண்டு மாகுமாகும்

நீச்சுதென்றே யானுமேசேர்ந்தபாகம்

நிருவாணிவெள்ளியிட மெருமாச்சு

* ரசிதமேருவென்பது வெள்ளிமலையெனக்கொள்க

காச்சுதென் றசத்திரி சிவவிரியுமாகுங்
கைலாசகொடிமுடியு மிதுதான்காணே.

(௨௧)

காணவேரத்தினமா பரணமாச்சு
கனமானமேகமது வஸ்திரமாச்சு
பூணவேஜைகச்சோதி சொல்லப்போகாப்
பூரணமாய்வினைந்தெல்லா மவளுக்குள்ளே
ஆணவேயா திசத்தியாதிவஸ்து
வவளல்லாலதிகாரமார்க்குமில்லை
தோணவேயானுமிவள் மூலந்தன்னை
துலங்கவேகண்டதில்லை யென்னுற்றானே.

(௨௨)

நானென்றலட்சுமியுமிவள் தானாகுந்
தாங்கியதொரட்சரமும்- ஆவ்வும்-உவ்வும
வேனென்றபிராணசத்தி பிரியாசத்தி
வேதாந்தசத்தியொடு மூன்றுமாச்சு
நானென்றமேருவதிவிருந்துக்கொண்டு
நாட்டினேனனெகவித சிருஷ்ட்டிப்பாகத்
தேனென்றப்ரம்மத்தாச் சரியம்பார்த்து
தேவியைப்போற் கலைபிரிந்துசிருஷ்டித்தேனே.

(௨௩)

—(*)—

சிருஷ்டிக்குரியலோகங்களுங் கலைகளுங்கூறல்

தேனானகலைக்குத் திரையெட்டாகுந்
நுகுகெட்டிபாலகர்க்குங் கலைபெட்டாகும்
வானானவாயிரவரு மிவர்தானாகும்
வல்லதொருவட்டசித்தர் கார்த்திருப்பார்
தானானகலைமலையதனைச்சுத்தித்
தான்வசிக்குங்கிரியெட்டும்வானமுட்ட
பானானவாயிரத்தெண் கோடிகாதம்
பரப்பாகநிற்குமிந்த வீதிதானே.

வீதியும்நால்வீதியுமிப்படிமேயாக
விளங்குசப்தலோகமுமே யிதின்மேலாரும்

ஆதியாமேலோகமேழுக்குந்தா
 னநிதானபூலோகம் வாய்வுலோகம்
 சாதியாம்வருணனுடிலோகமொன்று
 சாற்றுகிறேன் கதிர்மதியின்லோகமொன்று
 நீதியாம்நட்சத்ரலோகமொன்று
 நிகழ்த்துகிறேன் சத்தியலோகம் மேலாமே. (௨௩)

ஆமென்றலோசமது மேலதாரு
 மதிவிருந்துகீழேழுலோகமாகும்
 ஆமென்றபரம்மகலையாயிரத்தெட்டு
 வொடுங்கியேயிரேழும் நிறைந்தேறிற்கும்
 நாமென்றநகதிபதி னெட்டுபேர்க்கும்
 கலமானகலைகள் பதினெட்டாயிற்கும்
 வாமென்றதுவாரபாலா னெட்டுபேர்க்கும்
 வனையானகலையதுதா னெட்டுமாச்சே. (௨௪)

ஆச்சப்பாயிந்திரர்க்கு கலையிரேழு
 னழகானபரம்மகலையெட்டொன்றாகும்
 வாச்சப்பாவிஷ்ணுவுக்கு கலையிராறு
 வளமானருத்ரர்க்குலை பதினைந்தாகும்
 முச்சப்பாமுப்பத்து முன்னுகோடி
 முரையானதேவர்க்குலை முன்னுறாகும்
 பேச்சப்பாநாற்பத்தெண்ணாயிரந்தான்
 போனரிஷிகளுக்கு நாற்பத்தெட்டே (௨௫)

எட்டானஅஷ்டதூர்க்கு கலைதானெட்டா
 மியலானசப்தகன்னி கலைதானேழாம்
 அட்டானலட்சுமியாள் பெட்டுபேர்க்கு
 மழகானகலையதுவே பன்னிரண்டாகும்
 துட்டானகக்கிரகம் வொன்பதுக்குந்
 துடிபானகலையிருபத்தேழுமாகும்
 வட்டானகதிர்வர்க்குப் பதினாறாகும்
 வளர்மதிக்குபதினைந்து கலையுமாமே. (௨௬)

ஆகுமேபிரமணன் வாகனத்திற்கு
 வழகானகலைமுன்றுமாகுயாகும்

ஆகுமேமாலேயுங் கருடனுக்கு

வழகாணகலைபஞ்ச மாகிநிற்கும்

நாகுமேருத்திரனேயும் நிஷபத்திற்கு

வியல்பாணகலைபெட்டாய்சேர்ந்துநிற்குந்

நாகுமேயிந் திரனேயும் யானைக்குத்தான்

தப்பா னுகலைபேழு ஞானமாமே

(௨௭௭)

ஆமேநமன் கலைநுத்தித்தொண் ணுத்திரண்டி

லழகுசத்திமூலகுந்தும் காற்பத்தெட்டாம்

நாமேபூதலங்களுக்கு பதிமூன்றாகும்

ராட்சதர்க்குக்கலைபத்து நலமாய்நிற்கும்

வாமேவுமரிதருக்கு பன்னிரண்டாகும்

மரலிதனக்கலையதுதான் செண்டேயாகும்

பூமேவுபரபைவிலக்கின்நீர்வாமும்

புகழானவுயிர்களுக்கு கலையேழாமே.

(௩௩௩)

ஏழுடனே தத்துவன்ஜர் வுயிருக்கெல்லா

மேயும்புகடைமுதல்கலை மூன்றரைதாரிநிற்கும்

வாளுடனேயாந் தத்தெண் கலையுமாச்சு

வல்லதொருகலையாலே திஷ்டித்தேனான்

நாளுடனேவுரைத்திட்டேன் வடுகனுக்கு

நன்றாகவோராயிரத்து பெட்டுமாச்சு

நாளுடனே கலைக்குமேற்கதாக

நலமானதேதமது வன்பத்தாரே.

(௩௩௩)

ஆருனயிதினிருக்கு மாணிடர்க்கு

மைன் னூறுவா டுடனே முழம்நானூறும்

பேருனவடதிசையி லிதனில்ரெட்டி.

பிசுகாதகீழ்த்திசையில் முழம்நாலுபத்து

கருனவயதுமது முன்னூறுகுங்

குறியானதென்றிசையோர் முழமோநானூ

தேருனவயசு நூற்றிருபதாகத்

திசைநாலுமிப்படியே திஷ்டித்தேனே.

(௩௩௩)

திஷ்டித்தேன்வடக்கிலுள்ள மனிதர்க்கெல்லாந்
 தெளிஞானமடைவதற்குக் கிடையாதென்றே
 அட்டித்தேன்தெற்கிலுள்ள மனிதர்க்கெல்லா
 மிறவாதபோகமுடன் ஞானமுண்டாம்
 ஓட்டித்தேனவர்களுக்குக் கபடஞ்சூது
 மோகோகோவாசையது மெத்தவுண்டு
 மட்டித்தேன்மனமது வுமுறைத்துநின்றால்
 மகத்தானசித்தனாய் மருவுவானே.

(௩௩)

மருவுவானுதிசித்தனான் தானாகும்
 வளமானபரப்ரம்மம் நான்தானாகும்
 உருவானப்ரம்ம கலையிந்தேனார்க்கு
 முசத்திபெற்றார் வல்லவர்கள் தவத்தினாலே
 கருவானவொன்றுபத்து வாயிழ முதமாகக்
 கண்டல்லோகைலையெல்லா நிறைந்தாரப்பா
 தருவானகைலையது வழந்தக்கண்டு
 தாக்கியேகந்திக்குப் போதித்தேனே.

(௩௪)

தேனென்றதேவர்களைத் திரட்டிக்கூட்டித்
 தென்றிசையிலே கவிட்டேனாயிரம்பேர்
 நானென்றரிஷிகளிலே யேழுபேரை
 நாட்டிபேசெல்லுமென்று நவின்னேனப்பா
 வேனென்றதிசை யெங்குமிப்படியேசொன்னேன்
 விதமானதேவரெல்லாம் விபரங்கேட்கத்
 தானென்றயுகம்நா லு மாறிமாறித்
 தான்வருமேதிசைசுத்தி தாக்கிப்பாரே

(௩௫)

பாரப்பாகலியுகத்து மனிதரெல்லாம்
 பரிவானஞானமது வதிகமாகும்
 காரப்பாகைலாசந் தேடிக்கொள்வார்
 கருவாகவந்தவர்க்கு கருணையிலேன்
 சீரப்பாநீங்களுந்தா னங்கிருந்து
 சிவவடிவாய்ச்சித்தாடி சேரக்கேளு
 ஆரப்பாகலியுகந்தா னந்தமாஸு
 லாச்சீரியங்கைதுட்டி வந்துசேரே

(௩௬)

சேரென்றேன தேவரெல்லா மலைத்துநின்றார்

செயமான ருத்திரனைக் கூட்டிவந்து

வாரென்றே குறிபத்திலவதானமாக்கி

வழகாகவக்கினிடில் மூழ்கவென்றே

வாரென்றே வல்லசித்தரென்றுசொல்லி

வழியாகவோர்கலையு மவனுக்கீந்து

தேரென்றே வகஸ்தியா வென்றுகூறித்

திறமானதென்பொதினைகசெல்லென்றேனே

(௩௭)

செல்லென்றே னவன்றானு மென்னைப்பார்த்து

செயமானபிரணவமே வேணுமென்றான்

அல்லென்றே நானுமுக மாகவந்து

வப்பவலலோவனுக்கிரகஞ்செய்வேனென்றேன்

நல்லென்றே நான் வேதசாஸ்திரமெல்லாம்

நலமானசதகோடி மந்திரமெல்லாம்

வெல்லென்றேன் வேதியராயிருந்துக்கொண்டு

விபாமதாயகஸ்தியர்க்குச் செப்பினேனே.

(௩௮)

செப்பினேனி ருளுரைந்த நாடேயென்றுஞ்

சிப்பபானகதிரவனைத் திருப்பென்றேன்யான்

ஒப்பினேனே னார்கலையைக் கொண்டுசென்று

அபமானதெகூணத்திற் பொதினைகசேர்த்து

அப்பினேன் தேவர்களைந்தனையுட்பார்த்து

வாச்சரியங்கைகலாச தேகத்தோடே

நப்பினேனான் போகேனென்றுசொன்னார்

நாட்டிலே நானருவாய்ச் செய்யென்றேனே.

(௩௯)

செய்யென்றுசொன்னதுவுஞ் சரிதானப்பா

செகத்திலேபிறந்தானு மூடமாமே

மெய்யென்றபொருளை யெப்படிதான்காண்பேன்

விதமாகச்செப்பினிட்டாற் போவேனென்றான்

மையென்றவிழியானைப் பூசைசெய்தால்

வழியென்றகிருபையுத்தான் காட்டுவான்பார்

ஐயோவென்றனைகம்பேர் வருவாரப்பா

வாதரித் துவப்பவல்லோ கண்டிக்கொள்ளே

(௪௦)

கொள்ளென்றேன் தேவரொலலாமொவ்வொன்றாகக்
 குவலையத்திலவதாரந்த் செய்துக்கொண்டார்
 விள்ளென்றேகனகஸ்தியரை யாக்கர்கூடி.

வேதனைகள் செயதார்கொருவனென்று
 வள்ளென்றேயெந்தனையு மனதினுன்னி
 மாய்கையாப்தியானமது செய்துக்கொண்டான்
 தெள்ளென்றே நக்தியைக்தானுனும் பார்த்து
 திறமானவிடுக்கமது தீரென்றேனே. (சுக)

தீரென்றேனந்தியுந்தா னென்னைப்பார்த்து
 தீர்த்துநான்வருகவோ யிருக்கவோவென்றான்
 காரென்றேனகஸ்தியனங் குள்ளமட்டிம்
 கவிமுடித்துநீயுந்தான்வாலாமென்றேன்
 தானென்றவம்பரத்தான் மூலேகேட்டான்
 தவஞ்செய்தாலப்புரமேதருவேனென்றேன்
 லீறென்றேனந்தியுந்தான் சுடர்வாட்கொண்டு
 வேகமதாய்வந்துவினை தீர்த்திட்டானே, (சுக)

தீர்த்துவிட்டநந்திக்கு பரம்மபட்டந்
 தீரமதாய்தீர்த்துவிட்டேன் சிலநாளாண்டான்
 கர்த்துவிட்டபிரமனுக்கு விஷ்ணுபட்டந்
 கருணைபெறவே யீந்தேன்வெகுநாளப்பா
 பார்த்துவிட்டபரப்ரம்ம ரிஷிவரமேகேட்டான்
 பரிவாகயீந்துவிட்டேன் பற்றற்றானே
 தேர்க்துவிட்ட ரிஷியென்றன்றலேயிறகையைத்
 திறமாகவைக்கவென்றா னுதித்திட்டேனே. (சுக)

உதித்திட்டேனீஸ்வரியா னென்னைத்தேடி
 யுறவானவிஷ்ணுவையும் போகச்சொன்னான்
 அளித்திட்டயீஸ்வரியைப் பார்த்துமாலு
 மவர்பயந்தபொருர்யான் போகெனென்றார்
 கனித்திட்டதன்மூல முபதேகித்துக்
 கன்னிகைபோலாவாய் நீபோய்வாவென்றேன்
 செளித்திட்டமாலுமந்தவடிவேகொண்டு
 சிறிப்பாகவெனைத்தேடி வந்தாள்காணே (சுக)

காணவேகன்னியைப்போல் வருகும்போது
காதலுடன் ரிஷிகண்டு மோகமுற்றான்
பூணவேசுகியில்லை யென்று சொல்லிப்
புகழ்திகோகசுத்திசெய்து வரீயென்றான்
தோணவேதலைமுழுகித் தலைதுவட்ட
தோட்ட தலைதீப்பிடித்து வெந்ததையா
நாணவேகன்னிகைமால் வடிவமாகி
நம்மையுமேதாமழைத்தான் நாம்வந்தோமே. (௪௫)

வந்துவிட்ட திருமலைத் தானும்பார்த்து
வரம்பெற்றபிரம்மரிஷி யெங்கேயென்றேன்
வெந்துவிட்டான் ரிஷியவனு மென்று சொல்ல
வெகுசெட்டி டிக்காரனென்று மெச்சினேன்யான்
தந்துவிட்ட ரிஷிதானுஞ் சாம்பலாகித்
தழும்பாயவ்வுயிர்வந்து தரையில்லீழ்க்
ஆந்துவிட்டபையனு ரென்றுகேட்க
வறியோம் நாம்பாப்ரம்ம ரிஷியென்றானே (௪௬)

என்றவுடன் ரிஷிபுந்தானென்னைப்பார்த்து.
யென் தூலமழிந்துநானே புத்திகெட்டி
அந்தவரமெந்தனுக்கு வேண்டாம்மையா
வழியாதவரம்வேண்டு மென்றுகேட்டான்
நின்றவரமெந்தனுக்குக் கொடுக்கவென்றால்
நிலையாதநரலோகஞ் செல்வாயென்றேன்
வென்றவரம்வேண்டுமென்றாற் கவிபோய்தானே
விதமானசாத்தாவாய சொல்லென்றேனே. (௪௭)

செல்லென்றேனரலோகம் ரிஷிபோய்ச்சேர்ந்தான்
செயமானமாலையுந்தா னழைத்துக்கேட்டேன்
வெல்லென்றயீஸ்வரியா என்னைப்பார்த்து
விதமாகவவ்வுல மெனக்குச்சொன்னான்
நல்லென்றகன்னிகையா யானுந்தோன்றி
நலம்பெறவேயவன்கைகொண் டெரித்தேனென்றான்
மல்லென்றமாலவனை யானும்பார்த்து
மகத்தானமுலரென்றேயீந்திட்டேனே. (௪௮)

நித்தேனிலக்குமியாள் சேர்ந்ததாலே
 நிதமானசித்தியதின் மூலம்பார்த்து
 பாய்ந்திட்டருத்திரனார் பட்டமீந்து
 பாமானவட்சா முந் தருவேனென்றான்
 ஆய்ந்திட்ட திருமூல ருத்திரனேத்தானு
 மழகானதெட்சணத்திற் செல்வாயென்றேன்
 வாய்ந்திட்ட திருமூல ரென்னைப்பார்த்து
 வளமானவம்பர மெங்கேயென்றானே. (சக)

எங்கையென்றான் தெட்சணத்திற்றருவேனென்றேன்
 யெனக்கேவற்பிள்ளையொன்று வேண்டிமென்றான்
 அங்கிருந்தோர்நந்திவந்து சபிப்பானென்றே
 னாச்சரியமெல்லாந்தான் கேட்டுக்கொண்டான்
 நங்கென்றகலைமுத லண்டகூடம்
 நலமானமூலமுத லாராதாரம்
 வங்கென்றபாபாம்ம வரலாமெல்லாம்
 வல்லபிள்ளையென்றுசொல்லி யுரைத்திட்டேனே (சூம)

உரைத்திட்டேனிறுவெல்லா முன்னத்துள்ளே
 வெளியாகவுணக்குள்ளே காணவென்றால்
 திரைத்திட்டேனண்டத்திலுள்ளதெல்லாந்
 திறமாகபிண்டத்திற் காண்பாயென்றேன்
 வரைத்திட்டமாகபதி னேழுபேர்கள்
 வந்துதிப்பார்நந்திகளும் நாலோகத்தில்
 கரைத்திட்டதீட்சைமுத லாராதாரம்
 கண்டுகொண்டி வவர்களுக்கஞ்செப்பென்றானே. (சூக)

செப்பென்றவுத்தாரம் யானுங்கேட்டுச்
 சிசுதட்டபாதமதில் நமஸ்கரித்து
 ஒப்பென்றதிரிகுல மழுவும்வாங்கி
 யுயர்விடையின் மீதேறித்தேவர்குழ
 வெப்பென்றகைலாசந் தன்னைவிட்டு
 விதமானதில்லை வனத்தன்னிற்சேர்ந்தேன்
 நப்பென்றநாலோகம் பார்க்கும்போது
 நாமெல்லாமிடர்க்கதாய் நான்கண்டேனே (சூஉ)

கண்டவுடன் ராக்ஷதசம்மாரஞ்செய்து

கருப்பிடித்துவனேகவிதமாண் பெண்ணாக
மண்டலத்திஸ்திருஷ்டித்தேனவரைமெல்லாம்
மகத்தானமலைகளெல்லா மிருக்கக்கண்டேன்
விண்டதொரு மலைகளெல்லாம் வேதமுன்றி
விதமானசிரகரிந்து சபித்துப்போட்டேன்
கொண்டதொரு தில்லைவனம் வெளியதாக்கி
குடியிருந்தபஞ்சலிக்கு வருட்சொன்னேனே. (௫௫)

சொல்லிவிட்டேன் வியாக்கிரமபாதனுக்கு
செயமானவருள்காண வுபதேசித்தேன்
எய்துவிட்டேனவருமொருபிள்ளைக்குத்தா
னிதமானதீக்ஷயது செய்துவைத்தேன்
உய்துவிட்டுவங்கிருந்து தவமேசெய்து
வயரீசன்சொற்படியே வரமும்பெற்றேன்
கொய்துவிட்டே னியானிருந்தகோலமெல்லாங்
கூடினேனம்பரத்தி லாடினேனே. (௫௬)

ஆடினேன்காலரித்தா னெந்தன்மைந்து
ஞதிகாலங்கியென்று பேருமீந்தேன்
சாடினேனங்கிருந்து பொதிகைதன்னிற்
சந்தோஷித்தகஸ்தியனு மழைத்துக்கொண்டான்
கூடினேன்மயூரத்தின் விபரங்கேட்டார்
குருந்தமாத்தடி யிருப்பேன்வாவென்றேன்
தேடியென்னையகஸ்தியனும் வந்துகண்டு
தெரிசித்துப்பூசித்தம் பரங்கேட்டானே. (௫௭)

கேட்டவுடனங்கிருந்து சேவைதந்தேன்
கெடியானகிவவடிவ மாக்கிக்கொண்டேன்
ஆட்டமுடனகஸ்தியனுங் காணவென்று
வாடினேன்சித்தம் பலந்தன்னிலின்று
நாட்டமுடன் காலாங்கிப் பிள்ளைவந்தான்
நலம்பெறவேநிருவிகற்ப சமாதிகேட்டான்
தேட்டமுடனவன்றனக்குச் சமாதிசொன்னேன்
கொன்னிலங்கைதனிலிருந்து தேறினேன். (௫௮)

தேறியேயெழுந்துவந்து பணிந்துநின்றான்
 திரிகூடத்தீசான்யசாட்டிற் சென்றோம்
 மாறியேவங்குமொரு சமாதிகொன்னேன்
 மலைதனக்குவாயுனிலே மாதிரின்றான்
 கூறியேயானுமதின் கிழக்காய்வந்து
 குருமூலங்காலாங்கிக் குபதேசித்தேன்
 மாறியேயிங்கிருநீ யென்றுசொல்லி
 மலையாளதேசமிதை யான்சென்றேனே

(௫௭)

சென்றிட்டேன் சோமானெனையுங்கண்டு
 தெரிசித்தேயெந்தனையு மோகூங்கேட்டான்
 வென்றிட்டதலமாகா யானும்நின்று
 விதமாகவவன் தனக்கு மோகூமீந்து
 கன்றிட்டகொல்லிமலைச் சார்பில்வந்து
 காலாங்கிபிள்ளையையுமழைத்துக்கொண்டு
 நன்றிட்டசதுரகிரி மலையிற்சென்றே
 நல்லதொருபிள்ளைக் குபதேசித்தேனே.

(௫௮)

தேனென்ற சித்திரகூடத்திற்சென்று
 திறமானபிள்ளைரெண்டு யானுமாக
 கொனென்றகாலாங்கி பிள்ளைக்குத்தான்
 நலமானப்ரம்மபட்டங் கிடைக்குமென்று
 கொனென்றகைலாசந்தன்னிற்சென்றே
 கமலனதுபட்டமதை யீசனீந்தான்
 தானென்றபிள்ளைக்கு கர்ப்பமீந்து
 தவஞ்செய்வாய்ச் சதுரகிரிதனிவென்றேனே.

(௫௯)

என்றுநானங்கிருந்து வபிரகிரிபிற்சென்றே
 விதமானபிள்ளை யொன்றுக் குபதேசித்தேன்
 அன்றுநானுபதேசஞ் செய்தபிள்ளை
 யழகானப்ரம்மபட்டந் தன்னையாண்டு
 வென்றுமவ னம்மிடத்திவந்துசேர்ந்து
 விதமானவிஷ்ணுபட்டந் தனையுங்கேட்டான்
 நன்றுடனேவீசனையும் பூசித்தாக்கால்
 நலமானவப்பட்டம் வருமென்றேனே.

(௬௦)

இஷ்டமுடன் மாயவஞர்கைசென்று
 வீசனதுவிருதர்னைப் பூசைசெய்ய
 சட்டமாய்விஷ்ணுபட்டந் தன்னையீந்தார்
 சமர்த்தானகாலாங்கிப் பிள்ளைக்குத்தான்
 திட்டமாய்ச் சூரகிரிப் பிள்ளைவந்து
 திடசுத்திபண்ணிவந்தான் சட்டைதள்ளி
 அட்டமாசித்தியெல்லா மவனுக்கீந்து
 வதிகாரபச்சம்மபட்டமாமென்றேனே

(சூக)

ஆமென்றப்ரம்மபட்ட மீசனுமேயீந்தார்
 ரதிலிருந்தான் சட்டையப்பனானேகநாளாய்
 ஊமென்றவயிரகிரிப் பிள்ளையுங்கூட்டி
 யுறவானநீலகிரி வந்துசேர்ந்தேன்
 வானென்றவிஷ்ணுவந்தா னங்கேவந்து
 வந்தனைகள் செய்துருத்ர பட்டங்கேட்டான்
 நாமென்றதில்லைவந்தன்னில்வந்தால்
 நலமானருத்ரபட்டமாமென்றேனே

(சூ2)

என்றதொருமூலமெல்லாமியானுஞ்சொன்னே
 னிதமானருத்ரபட்டமீசனீந்தான்
 அன்றதொருப்ரமமாவும்விஷ்ணுவாச்சு
 வாச்சுரியம்வயிரகிரிப்பிள்ளைக்குத்தான்
 நன்றதொருப்ரம்மபட்டந்தன்னையீந்தார்
 நலமானபிள்ளைரெண்டுக்குபதேசித்தேன்
 வென்றதொருருத்திரனென்னிடத்தில்வந்தே
 விதமானயெம்பரத்தில்விதிகேட்டானே

(சூ15)

விதிகேட்டான்காலாங்கியென்னைப்பார்த்து
 விதமானவெள்ளிமலைதனில்போவென்றேன்
 நதிமூலமென்னிடத்தில்வந்துகேட்டான்
 நான்கொடுத்தேன்நமண்டலமுந்தெண்டுங்கையில்
 பதிகேட்டகாலாங்கிவந்தனைகள்செய்து
 பதிவானபிள்ளையொன்றுவேண்டுமென்றான்
 ததிகொண்டபிள்ளைகளைப்பார்த்துநீயுந்
 குணையாகவழத்தவடஞ்செல்லென்றேனே

(சூ4)

செல்லென்றவுத்தாரம்பாணங்கேட்டுச்
 சிவவேடமானதெல்லாந்தரித்துக்கொண்டு
 வல்லென்றகமண்டலமுந்தெண்டிங்கொண்டு
 வடமேலாய்சென்றிட்டேன்மலைபயப்பார்த்து
 நல்லென்றபுவனவிரிபட்டணமேசேர்ந்து
 நலமானபிள்ளையொன்றைத்தேடிப்பார்த்து
 வெல்லென்றபிள்ளையொன்றுகாணாமற்றான்
 விதமானகுருவருளைவினைத்திட்டேனே.

(கூரு)

வினைத்திட்டேமூலகுருநாதன்பார்த்து
 நிசமானபிள்ளையிருப்பிடமேசொன்னார்
 அனைந்திட்டேனதுவிருக்கும்விடமேசென்றே
 னஞ்சாறுபிள்ளையொருவீட்டிற்கண்டேன்
 கனிந்திட்டப்பிள்ளைகளிலொன்றைப்பார்த்துக்
 காடுமட்டுமழைத்துப்போய்வருவேனென்றேன்
 பிறந்திட்டபேச்சையவன்றாயுக்கேட்டுப்
 பொல்லாதசன்யாசிபோவென்றானே.

(கூகூ)

போமென்றபிள்ளையதின்றாயைப்பார்த்து
 பூசிப்புக்குமனமுழிந்துதவிக்கின்றயே
 ஆமென்றபிள்ளைகளஞ்சாறுதன்னி
 லாகுமென்றபிள்ளைகளைவைத்துக்கொண்டு
 ஓமென்றபிள்ளையதாயொன்றுதந்தால்
 வுன்பசியைத்தணிப்பெனன்றுவருதிசொன்னேன்
 வாமென்றபிள்ளைகளையென்முன்னிட்டி
 வாகரனபிள்ளைதனைக்கேளென்றானே.

(கூகூ)

கேளென்றாள்கிழிக்கட்டிநாறுபொன்னைக்
 கெடியாகவவடனக்குக்கொடுத்துப்போட்டு
 ஆளென்றபிள்ளையொன்றையழைத்துக்கொண்டு
 யழகானகைகலைகிரிமலையிற்சென்றேன்
 வாளென்றமணிதருக்குஞானமில்லாதாலே
 வலுவானபிள்ளைகளுங்கிடைக்கவில்லை

என்றவிஷயமான வாசனையிற்
செய்யுபதே தாமது செப்தனேனே.

(௭௨)

சுப்பினேன் சுற்பமுதற் தீசையெல்லாஞ்
செகசால்வி த்தைதெயல்லா மறியச்சொன்னேன்
சுப்பினேனென்று சொல்லி கர்ப்பங்கொண்டு
தலைகாலுந்தான் தானேகண்டிக்கொண்டேன்
பில்லாமூவர்தெரிசனமே கேட்டான்
வலகத்திற்றில்லையெனச் செல்லாயென்றேன்
மப்பினேனென்றவனும் வணக்கஞ்செய்து
வேதாந்தத்திறவுகோற் கைக்கொண்டானே

(௭௩)

கைக்கொடுத்த குருவையுந்தான் வணங்கியானும்
காலறிந்து மூவரையுங் கண்டிக்கொண்டு
கைக்கொடுத்தபிள்ளைகளை யானும்பார்த்து
சந்தோஷமாகவே தழுவிக்கொண்டு
ஐக்கொத்தவறுமுகத்தாற் சந்தோஷித்து
வாச்சரியமாகப் போன்னம் பலவாயென்று
உய்கொடுத்த வீசனிடஞ் செல்வாயென்று
வறுதியாய்க்கவனமது கொடுத்தார்தானே

(௭௪)

தானென்றகவனத்தாற் சென்றேனியானுந்
தப்பாமலாயிரத்தெண் யோசனையதாக
மூனென்றமூச்சியினு லப்படியேசென்று
முடியானகைலாச முடியிற்சென்றேன்
வானென்றகைலேசுத்தி வலவாய்வந்து
வல்லசிவன்சத்திபதம் வணங்கினின்றேன்
வனென்ற நீயார்காணென்று கேட்க
வெந்தனது மூலத்திருப்பேர் சொன்னேனே.

(௭௫)

சொன்னதொரு மொழிகேட்டு வீசன்றனுஞ்
சுந்தரியைப்பார்த்துமிவன்சகத்தானென்றார்
அன்னையுந்தானெனையழைத்து முத்தமிட்டு
வதிகாரப்ரம்மபட்ட மருளிச்செய்தான்
முன்னையுந்தானிருந்தவொருப்ரம்மவைத்தான்
முடிவானவடபுரமே போகியென்றான்